

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

06 червня 2022 року

Справа №200/890/22

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд в складі головуючого судді Кониченка Олега Миколайовича, розглянувши в спрощеному позовному провадженні без повідомлення (виклику) сторін адміністративну справу за позовом

Новикова Андрія Миколайовича (Донецька область, с. Сартана, вул. Соборна, буд. 82-А)

до Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради (87555, Донецька область, м. Маріуполь, пр. Миру, буд. 70)

про визнання протиправною бездіяльності, стягнення коштів

ВСТАНОВИВ:

Позивач, Новиков Андрій Миколайович, звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з позовом до Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради, в якому просив суд:

- визнати протиправною бездіяльність Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради щодо не нарахування та не виплати Новикову Андрію Миколайовичу в повному обсязі щорічної разової допомоги як учаснику бойових дій за 2021 рік відповідно до статті 12 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” (в редакції Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” від 25.12.1998 №367-XIV з огляду на рішення Конституційного Суду України від 22.05.2008р. №10-рп/2008 та від 27.02.2020р. №3-р/2020) в сумі 7354,00 гривень;

- стягнути з Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради на користь Новикова Андрія Миколайовича недоплачену щорічну разову допомогу як учаснику бойових дій за 2021 рік відповідно до статті 12 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” (в редакції Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” від 25.12.1998 № 367-XIV з огляду на рішення Конституційного Суду України від 22.05.2008р.

24 січня 2022 року судом відкрито провадження в адміністративній справі в порядку прощеного позовного провадження без повідомленням (виклику) сторін.

21 лютого 2022 року до суду засобами поштового зв'язку надійшов відзив відповідача на позовну заяву, відповідно до якого відповідач просив суд відмовити в задоволенні адміністративного позову та замінити відповідача по справі на Міністерство соціальної політики України.

Дослідивши матеріали адміністративної справи суд дійшов висновку про їх достатність для вирішення адміністративного спору.

Суд дослідивши подані матеріали справи встановив наступне.

Позивач, Новиков Андрій Миколайович, 25 серпня 1977 року народження, є громадянином України, про що свідчить паспорт громадянина України ВЕ 618553, РНОКПП 2836113671, місце реєстрації: Донецька область, м. Маріуполь, с. Сартана, вул. Соборна, буд. 82А.

Позивач має статус учасника бойових дій, що підтверджується посвідченням серії УБД №440216 від 19.07.2017 року, виданим Державна служба України з надзвичайних ситуацій.

В обґрунтування адміністративного позову позивач зазначив, що особисто подав заяву до відповідача з проханням прийняти рішення про нарахування та виплату щорічної разової допомоги учасникам бойових дій відповідно за 2021 роки до статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (в редакції Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» від 25.12.1998 №367-XIV з огляду на рішення Конституційного Суду України від 22 травня 2008 року №10-рп/2008 та від 27 лютого 2020 року №3-р/2020) у розмірі п'яти мінімальних пенсій за віком, з урахуванням раніше виплаченої суми.

31.08.2021 позивачем отримано лист відповідача від 26.08.2021 № Н-7230-54-1 -1./, відповідно до якої йому донараховано суму спірної допомоги у розмірі 7354,00 грн, проте станом на день подачі позовної заяви не була зроблена виплата недоотриманої частини грошової допомоги.

Не погоджуючись з такою позицією відповідача, а також враховуючи його відповідь на заяву 26.08.2021 № Н-7230-54-1-1./ у зв'язку з неповною виплатою позивачу разової грошової допомоги до 5 травня для учасників бойових дій у 2021 роках, позивач звернувся до суду.

Відповідач – Департамент соціального захисту населення Маріупольської міської ради, зареєстровано в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб підприємців та громадських формувань за кодом ЄДРПОУ 41336065, адреса зареєстрованого місцезнаходження: 87500, Донецька обл., м. Маріуполь, пр. Миру, будинок 70, організаційно-правова форма – орган місцевого самоврядування.

Відповідач з позовом не погоджується у повному обсязі та зазначає, що Краснобриж І.В. не перебуває на обліку в Єдиному державному автоматизованому реєстрі осіб, які мають право на пільги.

Аварійно-рятувальним загоном спеціального призначення ГУ ДСНС України в Донецькій області до департаменту за № 04/509 від 13.04.2021 були надані списки ветеранів війни для виплати щорічної разової допомоги до 5 травня, у яких Новиков А.М. був зазначений з розміром разової допомоги — 1491,00 грн.

В межах наданих законом повноважень департаментом було прийнято рішення від 01.09.2021 № 02.3.18-4536, згідно до якого здійснено нарахування щорічної разової грошової допомоги до 5 травні за 2021 рік у розмірі 7354,00 грн, з урахуванням попередньо виплаченої суми в розмірі 1491,00 грн та направлено на адресу департаменту соціального захисту населення Донецької обласної державної адміністрації заявку на здійснення фінансування за програмою КПКВК 2501290 «Забезпечення виконання рішень суду».

Після надходження бюджетних асигнувань на рахунок департаменту, позивачу буде здійснено доплату грошової допомоги до 5 травня за 2021 рік.

Також відповідач зазначив, що Постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2021 р. №325 передбачено: забезпечити подання до 14 квітня: поточного року структурним підрозділам з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад переліків осіб, які мають право на отримання разової грошової допомоги, передбаченої Законами України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” і “Про жертви нацистських переслідувань”: Міністерству фінансів і Державній казначейській

службі забезпечити до 16 квітня поточного року перерахування коштів Міністерству соціальної політики для їх спрямування структурним підрозділам з питань соціального захисту населення обласних, Київської міської Державних адміністрацій з метою виплати разової грошової допомоги, передбаченої Законами України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” і “Про жертви нацистських переслідувань”.

Бюджетні кошти розподіляються Мінсоцполітики в межах бюджетних призначень і спрямовуються регіональним органам соціального захисту населення, які розподіляють їх між місцевими органами соціального захисту населення, центрами по нарахуванню та здійсненню соціальних виплат, що перераховують кошти за місцем отримання пенсії або щомісячного довічного грошового утримання через від ділення організації, що здійснює виплату і доставку пенсій та грошової допомоги за місцем фактичного проживання, або на поточні рахунки уповноваженого банку (особам, які не є пенсіонерами, - за місцем їх проживання чи одержання грошового утримання) у розмірах згідно з додатком до цього Порядку.

До повноважень департаменту в частині виплат щорічної грошової допомоги до 5 травня безпосередньо належить: перерахування коштів за місцем отримання пенсії або грошового утримання через відділення організації, що здійснює виплату грошової допомоги за місцем фактичного проживання, або на поточні рахунки уповноваженого банку (особам, які не є пенсіонерами, - за місцем їх проживання чи одержання грошового утримання) у розмірах згідно з додатком до Порядку використання коштів державного бюджету передбачених для виплати щорічної разової грошової допомоги ветеранам війни і жертвам нацистських переслідувань, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2021 р. №325.

Тож відповідач вважає, що не має законного права з власної ініціативи виплачувати грошову допомогу до 5 травня, розмір якої встановлений Законом України від 22.10.1993 №3551-ХІІ (зі змінами), виходячи за розміри наданих бюджетних коштів розподільником - Міністерством соціальної політики. Те, що Міністерство соціальної політики діє в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, а не Законом України (що має вищу юридичну силу згідно до принципу верховенства права, встановленого Конституцією України), - це відповідальність Міністерства соціальної політики, а не відповідача.

Враховуючи викладене, відповідач просив відмовити у задоволенні позовних вимог у повному обсязі.

В обґрунтування клопотання про заміну відповідача по справі відповідач зазначив, що Департамент соціального захисту населення Маріупольської міської ради здійснює функції щодо виплати щорічної разової грошової допомоги до 5 травня в межах доведених планових асигнувань, які фінансуються в межах бюджетних призначень, передбачених законами про Державний бюджет України на відповідні роки за бюджетною програмою КПКВК 2501150 “Щорічна разова грошова допомога ветеранам війни і жертвам нацистських переслідувань та соціальна допомога особам, які мають особливі та особливі трудові заслуги перед Батьківщиною” головним розпорядником якої є Мінсоцполітики.

Постановою Кабінету Міністрів України від 30.08.1999 року за №1596 затверджено Порядок виплати пенсій та грошової допомоги через поточні рахунки в банках (далі Порядок №1596, у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 16.12.2020 року №1279), відповідно до п.14 якої на підставі складених документів Пенсійний фонд України та органи соціального захисту населення проводять протягом місяця за датами у межах виплатного періоду перерахування уповноваженим банкам коштів, необхідних для виплати пенсій та грошової допомоги, через поточні рахунки одержувачів. Під час централізованого перерахування Мінсоцполітики перераховує необхідні для виплати грошової допомоги через поточні рахунки одержувачів кошти уповноваженим банкам за списками органів соціального захисту населення. Для забезпечення своєчасної виплати пенсій та грошової допомоги кошти перераховуються не пізніше ніж за один операційний день до встановленої дати виплати.

Тобто відповідач вважає, що органом, який здійснює виплату нарахованої одноразової грошової допомоги до 5 травня, є Мінсоцполітики України.

Згідно ст. 77 Кодексу адміністративного судочинства, кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 78 цього Кодексу.

В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача.

У таких справах суб'єкт владних повноважень не може посилається на докази, які не були покладені в основу оскаржуваного рішення, за винятком випадків, коли він доведе, що ним було вжито всіх можливих заходів для їх отримання до прийняття оскаржуваного рішення, але вони не були отримані з незалежних від нього причин.

Отже, обставини справи щодо виплати позивачу щорічної грошової допомоги до 5 травня як учаснику бойових дій у 2021 році у розмірі 1491,00 грн, а не у розмірі 5 мінімальних пенсій за віком, визнаються відповідачем і підтверджуються відповідними доказами, а тому не викликають у суду обґрунтованого сумніву щодо достовірності цих обставин або добровільності їх визнання, що відповідно до ч. 1 ст. 78 Кодексу адміністративного судочинства, є підставою для звільнення від доказування.

Вирішуючи спірні правовідносини суд виходив з наступного.

Дослідивши клопотання відповідача про заміну відповідача по справі, суд зазначає, що відповідно до ст. 48 КАС України, якщо позов подано не до тієї особи, яка повинна відповідати за позовом, суд до ухвалення рішення у справі за згодою позивача замінює первісного відповідача належним відповідачем, не закриваючи провадження у справі, якщо це не потягне за собою зміни підсудності адміністративної справи. Суд має право за клопотанням позивача до ухвалення рішення у справі залучити до участі у ній співвідповідача.

Конституційний суд України в рішенні від 24 грудня 1997 року № 8-зп/1997 зазначив, що частина друга статті 152 Конституції України закріплює принцип, за яким закони, інші правові акти або їх окремі положення, що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України рішення про їх неконституційність. За цим принципом закони, інші правові акти мають юридичну силу до визнання їх неконституційними окремим рішенням органу конституційного контролю.

Крім того, відповідно до ст. 91 Закону України "Про Конституційний Суд України" від 13 липня 2017 року № 2136-VIII, закони, інші акти або їх окремі положення, що визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом рішення про їх неконституційність, якщо інше не встановлено самим рішенням, але не раніше дня його ухвалення.

Рішенням Конституційного Суду України від 27 лютого 2020 року №3-р/2020 у справі №1-247/2018(3393/18) визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), окреме положення пункту 26 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України у частині, яка передбачає, що норми і положення статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №45, ст. 425) застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Таким чином, з 28.02.2020 року, спірні правовідносини регулюються Законом України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту".

Крім того, Міністерство юстиції України листом від 30.01.2009 року № Н-35267-18 роз'яснило, що юридична сила закону як основного джерела права, його місце в системі

нормативно-правових актів закріплені в Конституції України. Однією з ознак, яка відрізняє закон від інших нормативно-правових актів, є прийняття його вищим представницьким органом державної влади. Вища юридична сила закону полягає також у тому, що всі підзаконні нормативно-правові акти приймаються на основі законів та за своїм змістом не повинні суперечити їм. Підпорядкованість таких актів законам закріплена у положеннях Конституції України.

Суд також звертає увагу, що Верховний суд в складі колегії Касаційного адміністративного суду 29.09.2021 року ухвалив рішення в зразковій справі №440/2722/20, в якому дійшов висновків, що “згідно із підпунктом 41 пункту 4 вказаного Положення Мінсоцполітики відповідно до покладених на нього завдань організовує виплату до 5 травня разової грошової допомоги ветеранам війни, особам, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту".

Відповідно до абзаців 1 та 2 пункту 1 Постанови Кабінету Міністрів України від 19.02.2020 за №112 Міністерство соціальної політики виплати організовує шляхом перерахування коштів структурним підрозділам з питань соціального захисту населення обласних, Київської міської державних адміністрацій (далі - регіональні органи соціального захисту населення), які розподіляють їх між структурними підрозділами з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад (далі - районні органи соціального захисту населення), центрами по нарахуванню та здійсненню соціальних виплат

Районні органи соціального захисту населення, центри по нарахуванню та здійсненню соціальних виплат перераховують кошти через відділення зв'язку або установи банків на особові рахунки громадян за місцем отримання пенсії (особам, які не є пенсіонерами, - за місцем їх проживання чи одержання грошового утримання).

Тобто, Міністерство соціальної політики перераховує кошти регіональним органам соціального захисту населення, які розподіляють їх між районними органами соціального захисту населення, центрами по нарахуванню та здійсненню соціальних виплат, які і здійснюють безпосередню виплату щорічної разової грошової допомоги учасникам бойових дій.

Отже, органами, уповноваженими здійснювати виплату разової щорічної грошової допомоги до 5 травня, є Управління соціального захисту населення за місцем проживання позивача та Центр по нарахуванню та здійсненню соціальних виплат у Полтавській області”.

Таким чином Міністерство соціальної політики не має безпосереднього впливу на розподіл спірної допомоги між її отримувачами, вказане свідчить про необґрунтованість доводів відповідача щодо визначення Міністерства соціальної політики відповідачем в даній справі.

Враховуючи викладене, суд дійшов висновку про відмову в задоволенні клопотання про заміну відповідача по справі.

Щодо вирішення адміністративного спору по суті суд зазначає наступне.

Згідно ч. 2 ст. 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Закон України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" №3551-ХІІ від 22 жовтня 1993 року (далі - Закон №3551-ХІІ), визначає правовий статус ветеранів війни, забезпечує створення належних умов для їх життєзабезпечення, сприяє формуванню в суспільстві шанобливого ставлення до них.

Відповідно до ч. 5 ст. 12 Закону №3551-ХІІ (в редакції Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" від 25 грудня 1998 року №367-ХІV) щорічно до 5 травня учасникам бойових дій виплачується разова грошова допомога у розмірі п'яти мінімальних пенсій за віком.

Підпунктом "б" підпункту 1 пункту 20 розділу II "Внесення змін до деяких законодавчих актів України" Закону України "Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України" №107-VI від 28 грудня 2007 року (набрав чинності 01 січня 2008 року) статтю 12 частину 5 Закону України №3551-XII викладено у такій редакції: "Щорічно до 5 травня учасникам бойових дій виплачується разова грошова допомога у розмірі, який визначається Кабінетом Міністрів України в межах бюджетних призначень, встановлених законом про Державний бюджет України".

Рішенням Конституційного Суду України від 22 травня 2008 року №10рп/2008 визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), зокрема, положення підпункту "б" підпункту 1 пункту 20 розділу II "Внесення змін до деяких законодавчих актів України" Закону України "Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України" №107-VI від 28 грудня 2007 року.

Законом України від 28 грудня 2014 року №79-VIII "Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин" (набрав чинності 01 січня 2015 року) розділ VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України доповнено пунктом 26, яким встановлено, що норми і положення, зокрема статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Для забезпечення виконання цих приписів Бюджетного кодексу України та з метою забезпечення виплати разової грошової допомоги ветеранам війни, особам, на яких поширюється дія Законів України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" і "Про жертви нацистських переслідувань", Кабінетом Міністрів України щороку приймалися відповідні щодо окремого бюджетного року постанови, а саме: №147 від 31 березня 2015 року, №141 від 02 березня 2016 року, №233 від 05 квітня 2017 року, №170 від 14 березня 2018 року, №237 від 20 березня 2019 року, №112 від 19 лютого 2020 року та від 08.04.2021 року №325 якими визначався, у тому числі, розмір та порядок виплати разової грошової допомоги учасникам бойових дій.

Відтак, у постанові Кабінету Міністрів України "Деякі питання виплати у 2021 році разової грошової допомоги, передбаченої Законами України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" і "Про жертви нацистських переслідувань" №325 від 08 квітня 2021 року визначено, що разова грошова допомога до 5 травня у 2021 році виплачується учасникам бойових дій, постраждалим учасникам Революції Гідності та колишнім неповнолітнім (яким на момент ув'язнення не виповнилося 18 років) в'язням концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового тримання, а також дітям, які народилися в зазначених місцях примусового тримання їх батьків в розмірі 1491 грн.

Поряд з цим, рішенням Конституційного Суду України від 27 лютого 2020 року №3-р/2020 у справі №1-247/2018(3393/18) визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), окреме положення пункту 26 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України у частині, яка передбачає, що норми і положення статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №45, ст. 425) застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

У цьому ж рішенні зазначено, що окреме положення пункту 26 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України у частині, яка передбачає, що норми і положення статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №45, ст. 425)

застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, визнане неконституційним, втрачає чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України цього рішення.

Таким чином, з 28 лютого 2020 року норми і положення, зокрема статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", не застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Таким чином, з 28 лютого 2020 року застосовуються положення статті 12 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" в редакції Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" від 25 грудня 1998 року №367-XIV (з урахуванням рішення Конституційного Суду України від 22 травня 2008 року №10рп/2008), а саме: щорічно до 5 травня учасникам бойових дій виплачується разова грошова допомога у розмірі п'яти мінімальних пенсій за віком.

Стаття 1 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" №1058-IV від 09 липня 2003 року визначає, що мінімальна пенсія - це державна соціальна гарантія, розмір якої визначається цим Законом.

Відповідно до статті 28 частини 1 вказаного Закону мінімальний розмір пенсії за віком за наявності у чоловіків 35 років, а у жінок 30 років страхового стажу встановлюється у розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, визначеного законом.

Статтею 7 Закону України "Про Державний бюджет України на 2021 рік" встановлено у 2021 році прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність: з 1 січня 2021 року - 1769 гривень.

Таким чином, розмір щорічної разової грошової допомоги учасникам бойових дій до 5 травня у 2021 році становить 8845 грн (1769 грн x 5).

З огляду на те, що разову грошову допомогу позивачу виплачено у розмірі, меншому ніж передбачено ч. 5 ст. 12 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", суд дійшов висновку про порушення прав позивача на отримання такої допомоги у належному розмірі, тому бездіяльність відповідача щодо невиплати позивачу щорічної разової грошової допомоги до 05 травня за 2021 рік в розмірі п'яти мінімальних пенсій за віком є протиправною.

Такий висновок суду кореспондує правовій позиції викладеній у постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 29.09.2020 року по справі №440/2722/20 (залишена без змін постановою Великої Палати Верховного Суду від 13.01.2021 року), що є зразковим рішенням для справ, у яких предметом спору є оскарження дій (бездіяльності) органу, уповноваженого здійснювати виплату разової щорічної грошової допомоги до 5 травня (Управління соціального захисту населення за місцем проживання особи та/або Центр по нарахуванню та здійсненню соціальних виплат) щодо нарахування і виплати разової грошової допомоги до 5 травня у 2020 році у розмірі, передбаченому статтею 13 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" тобто в аналогічних спорах.

Недоплачена частина щорічної грошової допомоги до 05 травня 2021 року становить 7354 грн (8445 грн - 1491 грн) та визначена рішенням відповідача від 01.09.2021 № 02.3.18-4536, проте доказів її виплати відповідачем до суду не надано, тож вона підлягає стягненню з відповідача.

Оскільки, рішенням відповідача від 01.09.2021 № 02.3.18-4536 здійснено донарахування невиплаченої частини спірної допомоги, позовні вимоги відносно визнання протиправною бездіяльності щодо не нарахування недоотриманої частини грошової допомоги до 5 травня за 2021 рік задоволенню не підлягають.

Надаючи правову оцінку обраного позивачем способу захисту, слід зважати на його ефективність з точки зору статті 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод суд зазначає наступне.

У пункті 145 рішення від 15 листопада 1996 року у справі “Чahal проти Об'єднаного Королівства” (Chahal v. The United Kingdom, (22414/93) [1996] ECHR 54) Європейський суд з прав людини зазначив, що згадана норма гарантує на національному рівні ефективні правові засоби для здійснення прав і свобод, що передбачаються Конвенцією, незалежно від того, яким чином вони виражені в правовій системі тієї чи іншої країни. Засіб захисту, що вимагається зазначеною статтею повинен бути ефективним як у законі, так і на практиці, щоб його використання не було ускладнене діями або недоглядом органів влади відповідної держави (п. 75 рішення Європейського суду з прав людини у справі “Афанасьєв проти України” від 5 квітня 2005 року (заява N 38722/02)). Таким чином, ефективний засіб правового захисту у розумінні статті 13 Конвенції повинен забезпечити поновлення порушеного права і одержання особою бажаного результату.

Таким чином, враховуючи те, що засіб юридичного захисту має бути ефективним, як на практиці, так і за законом та сприяти реальному відновленню порушеного права, беручи до уваги приписи ст. 9 КАС України, приймаючи до уваги відзив на позовну заяву відповідача, докази наявні у матеріалах справи, а також з аналізу норм чинного законодавства, суд приходить висновку про ефективність обраного позивачем способу захисту його порушеного права.

Враховуючи викладене, позов підлягає частковому задоволенню.

Відповідно до ч. 5 ст. 139 Кодексу адміністративного судочинства, якщо сторону, на користь якої ухвалено рішення, звільнено від сплати судових витрат, з іншої сторони стягуються судові витрати на користь осіб, що їх понесли, пропорційно до задоволеної чи відхиленої частини вимог, а інша частина компенсується за рахунок коштів, передбачених Державним бюджетом України, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Позивача звільнено від сплати судового збору відповідно до п. 13 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір».

Враховуючи викладене, підстави для розподілу судових витрат щодо сплати судового збору відсутні.

Керуючись Конституцією України та Кодексом адміністративного судочинства України, суд –

ВИРІШИВ:

В задоволенні клопотання Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради про заміну відповідача по справі – відмовити.

Позовні вимоги Новикова Андрія Миколайовича (25 серпня 1977 року народження, паспорт громадянина України ВЕ 618553, РНОКПП 2836113671, місце реєстрації: Донецька область, м. Маріуполь, с. Сартана, вул. Соборна, буд. 82А) до Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради (87526, Донецька область, м. Маріуполь, пр. Миру, 70, ЄДРПОУ 41336065) про визнання бездіяльності протиправною та стягнення коштів – задовольнити частково.

Визнати протиправною бездіяльність Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради щодо невиконання Новикову Андрію Миколайовичу в повному обсязі щорічної разової допомоги як учаснику бойових дій за 2021 рік відповідно до статті 12 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” (в редакції Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” від 25.12.1998 №367-XIV з огляду на рішення Конституційного Суду України від 22.05.2008р. №10-рп/2008 та від 27.02.2020р. №3-р/2020) в сумі 7354,00 гривень.

Стягнути з Департаменту соціального захисту населення Маріупольської міської ради

на користь Новикова Андрія Миколайовича недоплачену щорічну разову допомогу як учаснику бойових дій за 2021 рік відповідно до статті 12 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” (в редакції Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” від 25.12.1998 № 367-XIV з огляду на рішення Конституційного Суду України від 22.05.2008р.) у розмірі 7354 (сім тисяч триста п’ятдесят чотири) грн 00 коп.

В задоволенні іншої частини позовних вимог – відмовити.

Повний текст рішення складено та підписано 06 червня 2022 року.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Відповідно до ст. 297 КАС України, апеляційна скарга подається безпосередньо до суду апеляційної інстанції.

Текст рішення розміщений в Єдиному державному реєстрі судових рішень (веб-адреса сторінки: <http://www.reyestr.court.gov.ua/>).

Суддя

О.М. Кониченко

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

06.06.2022
Помічник судді
Косарева І.В.

Рішення не набрало
законної сили

*306*5269304*1*2*